

Castell de Vilademàger

La Llacuna

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Serralada de la Llacuna
Alçada: 730

Coordenades:

Latitud: 41.47284
Longitud: 1.55073
UTM Est (X): 378988
UTM Nord (Y): 4592263

Classificació

Número de fitxa: 08104 - 148
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Modern Contemporani
Segle: X-XIX
Any: 987
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Segons les zones i l'acció humana i l'afectació de l'entorn natural
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN R-I-51-5507
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari: IPAC, 1061
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública

Titular: Ajuntament de la Llacuna
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dv., 04/05/2012 - 02:00

Descripció

Castell roquer adaptat a un entorn amb moltes sinuositats, allargat, amb penya-segats a les zones nord-oest i sud-oest i amb un muralla perimetral feta amb pedra de mides homogènies lligades amb morter en alguns casos o pedra seca en altres. La cota topogràfica més alta està ocupada per una torre de l'homenatge inicialment quadrangular o rectangular i la part més baixa per l'església de Sant Pere. També es documenten les restes molt malmeses de la rectoria, en una cota topogràfica inferior, a la banda nord-oest de la plataforma. L'accés original s'efectuava per un camí en part empedrat, en part condicionant la roca natural fins arribar a la porta principal amb arc de mig punt format per dovelles, inserit dins d'un parament de pedra més gran que la resta del parament i en part lligada amb morter per enfortir l'estructura.

Observacions:

La torre de l'homenatge es troba molt malmesa i els murs de tancament o de delimitació de l'estructura del castell pròpiament dit a la seva banda nord són pràcticament destruïts. A part del mur perimetral diverses torres enforceixen l'estructura. Així mateix al peu del castell per la seva banda oest semblen constatar-se evidències materials d'ocupació humana amb estructures senzilles amb fustes clavades directament a la roca. Des de fa temps es fa un aplec a finals de maig.

Història

Les primeres referències daten de 987 fent esment a un senyor anomenat Magre promotor de la construcció que en aquell moment es trobava al límit de la Marca Hispànica. L'any 989 Ramon Borrel, comte de Barcelona donat el castell a Sendret de Cervelló mantinguin-se la propietat dins d'aquesta família fins el segle XIX.

Bibliografia

Valls i Prat, Marcel·lí. 1984. Cronologia històrica de la Llacuna; Llenas i Costa, Ramon. 1980. Apunts històrics de La Llacuna. Vilanova i la Geltrú; Diputació de Barcelona Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya: l'Anoia. Generalitat de Catalunya. Servei .del Patrimoni. Dalmau, Ed. Els Castells Catalans, vol V: pàg. 249-258. Iglesias, Josep i Sanahuja, Joaquim 1934. "Les valls de Gaià, del Foix i de Miralles". Reus. Mas, Josep, 1914. "Notes històriques del bisbat de Barcelona". IX (Barcelona). Pladevall, Antoni. 1973. treball inèdit "La Llacuna". Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya. 1985/ revisat al 199

